

(8) ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਆਖ਼ਰੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹਨ, ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ, ਦੂਜਾ, ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕੁਝ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

(18) ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਉਬਲਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ, ਜੋ ਹੁਣ ਜੋੜਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਲਈ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕੋਲੋਅਰਸ਼ਿਪ ਦਾ ਆਧਾਰ ਮੂਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।

(19) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਆਧਾਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ, ਜਾਂ ਉੱਚਤਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

(20) ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਸੋਧ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਹਰ ਸੰਭਵ ਮੁਹਿੰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਅਣ-ਸੋਧੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤੁਰੰਤ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਕੀਲ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ 1 ਮਾਰਚ, 1971 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਖਰਚਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ**ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੀਡਿਤ ਜੇ.****ਕੁੰਦਨ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ****ਬਨਾਮ****ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.****1968 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1057****29 ਜਨਵਰੀ 1971**

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ (1913 ਦਾ I) - ਧਾਰਾ 15 - ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ - ਜਦੋਂ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ - ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਕੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਛੋਟ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਇਮਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਆਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ, ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਇੱਕ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਧਾਰਾ 15 ਅਤੇ 16)।

26 ਜੂਨ, 1968 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਲ. ਚੋਪੜਾ, ਸਬ-ਜੱਜ IIIrd ਕਲਾਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 27 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।, 1965, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਕੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੇਣਾ। 15 ਜੁਲਾਈ, 1968 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 6,876.00 ਨੂੰ ਆਰ. 6,424.00 ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਲਈ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਮਐਲ ਐਸਈ ਬੀ, ਇੱਕ ਡੀਵੋਕੇਟ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਜੇ.ਐਨ.ਕੇ ਐੱਸਲ, ਇੱਕ ਡੀਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਪੀ.ਸੀ. ਪੀ. ਅੰਦਿਤ, ਜੇ.- (1) ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ

ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(2) ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਨੁਕਤਾ ਬਹਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੁਆਫੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ। 21 ਮਾਰਚ 1963 ਨੂੰ - ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀ ਮਤੀ ਧਨੋ ਨੇ ਪਿੰਡ ਝੀਟਾ ਖੁਰਦ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ 72 ਕਨਾਲ 4 ਮਰਲੇ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਕੁੰਦਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। 12,000, ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ 12,000 ਰੁਪਏ ਲਈ ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠ ਗਿਰਵੀ ਸੀ। 6,424 ਅਤੇ .ਇਹੀ- ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨਵੰਬਰ, 1953 ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਤੋਹਫੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਲਈ ਇੱਕ, ਸੂਟ ਲਿਆਇਆ ਸੀ।

(3) ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਕਈ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ,; ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਦੋ, ਅਰਥਾਤ ਅੰਕ ਨੰ. 8 ਅਤੇ 9 ਦੇ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

"8. ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਗਾਊਂ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?

9.. ਕੀ ਸੂਟ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ?"

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 9 ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਕ ਨੰਬਰ 8 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦੋਖਿਆ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਫੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ- "ਪਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 9 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਅਤੇ ਖੋਜਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਪਹਿਲਾਂ, - ਮੌਜੂਦਾ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਉਹੀ ਪੈਸਾ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਚਾਰ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਟ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਚਾਲ-ਚਲਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

(4) ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 9 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਟਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਤਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ। ਵਿਕਰੇਤਾ. ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵੀ, ਉਸ ਨੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਾਇਆ. ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਦੋਖਿਆ-

"ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ (ਵੈਂਡੀ) ਨੇ ਫਿਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। 3,700.00. ਇਹ ਡਿਸਪਿਊਟ ਸੇਲ ਦੇ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਧਨੋ 'ਤੇ ਦੋਸ਼

ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਲਏ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਵਿਕਰੀ-ਕੀਮਤ ਵਿੱਚੋਂ 3,676.00. ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੂਜੇ ਭਰਾ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁੰਦਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨ ਵੀ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਲਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਲਏ ਗਏ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜ਼ੋਰ ਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਮੁਆਫੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

- (5) ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਫਿਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 10000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਦਿੱਤਾ 6,876 ਹੈ।

ਕੁੰਦਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ' (ਪੀਡਿਤ, ਜੇ.)

ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਲਈ 6,424 ਮੋਰਟ ਗੇਜ ਨੂੰ. ਵਿਕਰੇਤਾ ਇੱਥੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।

- (6) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕੋ ਇਕ ਨੁਕਤਾ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ 21 ਮਾਰਚ, 1963 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚੋਂ 12,000, ਰੁ. 7 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਧਨੋ ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨੇ ਵਜੋਂ 1,700 ਰੁਪਏ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਰੁ. 3,676 ਉਸ ਨੂੰ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਕ-ਡੀਡ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰੁ. 6,424 ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਚੇ ਸਨ। ਇਸ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਅਰਥਾਤ 25 ਮਾਰਚ, 1963 ਨੂੰ, ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਿੰਡ ਸੁੱਗਾ ਵਿੱਚ 62 ਕਨਾਈਆਂ, 10 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ 1000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ। 7,000 ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ. 3,676, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਧਨੋ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ

ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ-ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਰੁ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ 25 ਮਾਰਚ, 1963 ਨੂੰ 3,700 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਸੇਲ-ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਨੇ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਚੋਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿਆਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ 7 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਨੂੰ 1,700 ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ, ਰੁ. 4 ਸਤੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 1,500 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਹਿਲੇ ਸੇਲ-ਡੀਡ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਡੀ. 1, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸੇਲ-ਡੀਡ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਕਟੌਟ ਟੈਟ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਨੁਲੱਗ 5/1। ਕੁੰਦਨ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਖੁਦ ਨੂੰ ਡੀਡਬਲਯੂ 6 ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਧਨੇ ਨੂੰ ਬਿਆਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਪਿੰਡ ਸੁੱਗਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਐਡਵਾਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਿੰਡ ਝੀਤਾ ਖੁਰਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਮਿਲੇ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੁੰਦਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਚਾਰ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਅਤੇ 2000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਕਰੀ-ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਦੂਜੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ 3,676, ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ (1973)

(7) ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ - ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵਿਧਾਨਕ ਹੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਲਏ ਸਨ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਸੀ? ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਧੂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰੇ 1 ਅਤੇ 4 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:—

(1) “ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਭਰਾ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ

ਦਖਲ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਸਲੀ ਭਰਾ ਵੱਲੋਂ ਪਿੰਡ ਝੀਟਾ ਖੁਰਦ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪਤਵੰਤੇ ਸੱਜਣਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਲਈ ਸੌਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਜੋਂ, ਅਸਲ ਭਰਾ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸੇਲ-ਡੀਡ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ- ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਤਸਦੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ (ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ) ਲਿਖਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਸਲ ਭਰਾ, ਜਿਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ, ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। . ਵਿਕਰੀ ਲਈ 14,000, ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। 11,000, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਮਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ 10,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। 14,000, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 12,000 ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਗਾਊਂ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ।"

(9)

ਇਹ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ, ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਸੌਦਾ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਝੀਟਾ ਖੁਰਦ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਬਲਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਸਲੀ ਭਰਾ ਨੇ ਸੇਲ-ਡੀਡ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਇਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕੇ ਸੈਂ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਕ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵੈਂਡੀ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਸੌਦਾ ਮਾਰਿਆ ਸੀ। ਪਿੰਡ ਦੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(10) ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧੂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(11) ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਕੋ ਸਥਿਤੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਪੂਰਵ ਸੰਚਾਲਕ ਨੇ ਉਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਆਚਰਣ ਤੋਂ, ਕੀ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

(12) 21 ਮਾਰਚ, 1963 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਧਨੋ ਨੇ ਕੁੰਦਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਕ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੀ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਖਾਲੀ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਸੇਲ-ਡੀਡ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਗਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੇ ਸੌਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਗਾਊਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਿਕਰੇਤਾ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਐਕਟ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਫੀ ਆਮ ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਹੈ।

(13) ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਲਾਂਚ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੁਧਾਰੇਗਾ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਹੈ ਅਤੇ: ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਜਗਦ ਬੰਧੂ ਚੈਟਰਜੀ ਬਨਾਮ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ . **ਨੀਲੀਮਾ ਰਾਣੀ ਘੋਸ਼**
ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:

“ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਛੋਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਭਾਰਤੀ

ਠੇਕਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਇਹ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਦੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ **ਵਾਮਨ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਕਿਨੀ** ਬਨਾਮ **ਰਤੀਲਾਲ ਭਗਵਾਨਦਾਸ**

• ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (2) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਕਿ ਛੋਟੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਤਿਆਗ ਹੈ ਜੋ

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਛੋਟੇ ਦੇਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। "ਮੁਆਫ਼ੀ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਰਿਲੀਜ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਸਹੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਆਮ ' ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨਾਲ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਇੱਕ ਅਗਾਊਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤਿਆਗ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਜ਼ਬਤ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ।

(14) **ਭਗਤ ਸਿੰਘ** ਬਨਾਮ **ਹੁਕਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ** (3) ਵਿੱਚ; ਕੋਰਨੇਲੀਅਸ, ਜੇ., ਨੇ ਦੇਖਿਆ-

"ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਯਾਨੀ, ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜੋ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਸੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ .

ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ' ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ (ਵੇਡੀ) ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਸੀ।

- (1) **1971 SCJ 38.**
 (2) (1959) SCJ 639.
 (3) ਏਆਈਆਰ 1947 ਲਾਹ. 299.

ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਲੁਧਿਆਣਾ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਆਦਿ (ਤੁਲੀ, ਜੇ.)

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਰਕਮ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਵਚਨਬੱਧ ਸੀ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਸੇ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਕ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ ਸੀ। ”

(16) ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਇਹ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(17) ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਫੁਟਕਲ ਸਿਵਲ.

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਸੀ. ਜੇ., ਬੀ. ਆਰ. ਤੁਲੀ ਅਤੇ ਪੀ. ਸੀ. ਜੈਨ, ਜੇ. ਜੇ.

ਹਰਬੰਸ ਕੌਰ ਆਦਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਲੁਧਿਆਣਾ ਇੰਪ੍ਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਆਦਿ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1960 ਦਾ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ. ਨੰ. 3220।

5 ਫਰਵਰੀ 1873 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪ੍ਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ (1922 ਦਾ IV) — ਧਾਰਾ 36, 42 ਅਤੇ 59—ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ (1894 ਦਾ I ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ (ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ 1967 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1967 ਦੇ ਐਕਟ XXIII ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 6 -ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 42 ਟਾਊਨ ਇਮ ਪ੍ਰੋਵੀਸੈਂਟ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ —ਕੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6, ਲਾਰਲਡ ਐਕਵਾਇਰ - ਐਕਟ-ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ—ਕੀ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੈ 42,